

นางสาวชนากานต์ พูลเจริญ

บ้านเลขที่ 189/323 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

Phone : 095 895 7032 Email : benz_cpb@hotmail.com

WORK EXPERIENCE

Gunkul Engineering Public Company Limited

Jan 2020 - now

Project Coordinator (Legal & License department)

- ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานราชการ หน่วยงานภายนอก และลูกค้า เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต ในการดำเนินโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์
- จัดเตรียมเอกสารในการยื่นขอรับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการทั้งหมด
- จัดทำระบบข้อมูลในการจัดเก็บเอกสารสำคัญ - ใบอนุญาต ให้เป็นระบบ และสะดวกต่อการค้นหาข้อมูล
- จัดทำรายงาน สรุปข้อมูล รวมถึงติดตามข้อมูลจากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินการด้านใบอนุญาตเดินหน้าได้อย่างรวดเร็วที่สุด
- เจรจา ต่อรอง รวมถึงการแก้ไขกับสถานกานณ์เฉพาะหน้า เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล อันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานขั้นต่อไป

Bangkok city city gallery

June 2019

Staff for Art exhibition "Secondhand Dialogue by Nawapol Thamrongrattanarit"

- เจ้าหน้าที่ประจำนิทรรศการ ฝ่ายเจ้าหน้าที่ถอดเทป มีหน้าที่หลักคือถอดบทสนทนาที่ถูกบันทึกในรูปแบบของเสียง มาถ่ายทอดใหม่อีกครั้งในรูปแบบของตัวอักษร ในลักษณะของการแสดงสด (Performance)

EDUCATION

Silpakorn Univercity, Thailand

2015 - 2019

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ)

คณะโบราณคดี สาขาประวัติศาสตร์ศิลปะ

Triam Udom Suksa School of the South

2008 - 2014

สายศิลป์ - ภาษาญี่ปุ่น

SKILL & INTERESTS

Computer : สามารถใช้โปรแกรม Microsoft Office ได้ในระดับดี และสามารถโปรแกรม Adobe Photoshop ได้ในระดับพื้นฐาน

Language : มีทักษะในการใช้ภาษาไทย ทั้งในระดับภาษาราชการ ภาษาเชิงวิชาการ เป็นต้น มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยสามารถฟังและสื่อสารได้

“เดี๋ยวมันจะเกิดขึ้นใหม่” เหมือนเป็นประโยคย้ำเตือนที่ปรากฏผ่านชื่อเรียกเทศกาลศิลปะอย่าง Biennale/Biennial การวางตัวเองอย่างเป็นวัฏจักรนี้เองที่ทำให้เวียนนาเล่เป็นภาพแสดงแทนของความคาดหวังถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นภาพปรากฏที่ขับเคลื่อนด้วยการแข่งขัน กล่าวคือในแต่ละเมือง แต่ละประเทศ ต่างก็ใช้พื้นที่ส่วนนี้เพื่อต้องการแสดงออกถึงศักยภาพภายในประเทศของตน หรือเพื่อต้องการสร้างภาพตัวแทนบางอย่าง โดยการใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการบอกเล่า ดังนั้นแล้วจึงกล่าวได้ว่าเวียนนาเล่คือพื้นที่ที่รับใช้อุดมการณ์ผ่านการตีกรอบความหมายจากโครงสร้างส่วนบน เช่น Havana Biennale เมือง Johannesburg ในแอฟริกาใต้ หลังจากเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงการ แบ่งแยกผิวสี เวียนนาเล่ถูกหยิบขึ้นมาใช้เพื่อสร้างภาพแสดงแทนและสร้างความเข้าใจใหม่ให้กับพื้นที่ในแอฟริกาใต้ อันเป็นผลพวงที่ถูกคาดการณ์ไว้ในอนาคต Bangkok Art Biennale ก็เช่นเดียวกัน การเกิดขึ้นของเทศกาลศิลปะนานาชาติเป็นครั้งแรกนี้ กล่าวได้ถึงการเป็นจุดเริ่มต้นที่ประเทศไทยกำลังวางอนาคตของวงการศิลปะในบ้านเรา อันเผยให้เห็นอุดมการณ์ที่ต้องการต่อกรกับอำนาจรัฐ หากมองย้อนกลับไปที่โครงสร้างของบางกอกอาร์ตเบียนนาเล่ จะเห็นได้ว่า องค์การที่ขับเคลื่อนเทศกาลศิลปะครั้งนี้ล้วนแล้วแต่เป็นความร่วมมือจากภาคเอกชนเสียส่วนใหญ่ แทนที่จะเป็นความร่วมมือจากภาครัฐ ทั้งนี้นโยบาย¹ การจัดงานยังสื่อนัยถึงการโจมตีภาครัฐ² ที่ไม่ยอมรับงานศิลปะ (ร่วมสมัย) เห็นได้จากการหนีหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (bacc) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเกิดขึ้นของบางกอกอาร์ตเบียนนาเล่นี้ จึงเป็นการสร้างภาพแสดงแทนให้รัฐเห็นว่า ศิลปะร่วมสมัยสามารถมีส่วนช่วยในการผลักดันประเทศได้ผ่านมิติทางเศรษฐกิจ กล่าวได้ว่าบางกอกอาร์ตเบียนนาเล่ได้ใช้พื้นที่ของกรุงเทพมหานคร อันเน้นย้ำให้เห็นถึงภาพของความเป็นเมืองหลวงและพุทธศาสนาอย่างเด่นชัดผ่านสถานที่จัดจัดงานหลักสองที่โดยเฉพาะพื้นที่วัดและใจกลางเมืองอย่างย่านปทุมวัน

และตามที่ Caroline A. Jones กล่าวว่า เวียนนาเล่คือการมองไปในอนาคตโดยใช้ปัจจุบัน ดังนั้นแล้วอนาคตที่บางกอกอาร์ตเบียนนาเล่กำลังนำเสนออยู่นี้ คือการใช้พื้นที่กายภาพผ่านปฏิบัติการทางสังคม อันก่อให้เกิดพลวัตที่ผลักดันให้เทศกาลศิลปะครั้งนี้วางตัวอยู่ไม่ไกลเกินกว่าการนำเสนอภาพแทนของกรุงเทพมหานคร เป็นเพียงแค่การหยิบเอาสถานที่ที่มีส่วนร่วมเท่านั้น เห็นได้จากรูปแบบการจัดแสดงที่ส่วนใหญ่เป็นเพียงการนำงานศิลปะจากที่อื่นมาจัดแสดง ใหม่ และไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชน เป็นปฏิบัติการที่ไม่ได้คำนึงถึงการหยิบเอาบริบททางพื้นที่มาใช้ (ยกเว้นงานที่จัดแสดงอยู่ภายในวัด) ส่งผลให้งานที่จัดแสดงอยู่นี้ไม่ได้ต่างอะไรจากงานที่จัดแสดงอยู่ภายใน white cube ซึ่งต่างจากปฏิบัติการของเวียนนาเล่ที่ควรจะต้องเกี่ยวข้องกับพื้นที่ (Context of Public Space) หรือเรียกร่องอุดมการณ์บางอย่างในลักษณะเดียวกับ Havana ท้ายที่สุดแล้วปัจจุบันของบางกอกอาร์ตเบียนนาเล่ที่เป็น จึงไม่ได้สื่อถึงอุดมการณ์ในอนาคตที่ควรจะมี และการจัดวางตัวเองเพียงแค่การใช้สถานที่สำคัญในกรุงเทพฯ จัดจัดงานศิลปะ ได้ชี้ให้เห็นถึงการเป็น some place (สถานที่หนึ่ง) อย่างเห็นได้ชัด ทั้งวัด ห้างสรรพสินค้า โรงแรม สถานที่ราชการ หอศิลป์ ล้วนแล้วแต่เป็นสถานที่ที่มีอยู่อย่างทั่วไป เน้นย้ำถึงความเป็นสาธารณะ อันจะส่งผลต่อประสบการณ์ของผู้ชม ที่ไม่อาจแยกได้ถึง การเป็น no place ตามที่เวียนนาเล่ควรจะเป็น หรือ เป็นเพียงแค่การเอางานศิลปะมาจัดวางใน some place เท่านั้น ท้ายที่สุดนี้จึงกล่าวได้ว่าบางกอกอาร์ตเบียนนาเล่ได้นำเสนออนาคตในรูปแบบของการเป็นปฏิบัติการทางสังคมที่ปราศจากอุดมการณ์เหลือไว้เพียงแค่ปฏิบัติการทางกายภาพที่หยิบเอาเทศกาลศิลปะมาแต่งเติมแต่เพียงเท่านั้น

¹นโยบายของ Bangkok Art Biennale โดยสรุป 1. ผลักดันกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองศิลปะระดับโลก 2. เปิดพื้นที่ให้กับศิลปินได้เรียนรู้

3.ยกระดับการจัดงานศิลปะในไทย และ 4.ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ

²“รัฐบาลถามเสมอว่าศิลปะให้อะไร ศิลปะไม่รู้เรื่องใหม่ ศิลปะให้แต่ความสวยงามแต่ไม่สร้างเม็ดเงิน เศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่พูดถึงอยู่ทุก

รัฐบาลในทางปฏิบัติกลับไม่ค่อยเข้าเป้า ดังนั้นแล้วส่วนนี้จึงเป็นห่วงโซ่อย่างหนึ่งที่สามารถผลักดันไปสู่เป้าตรงนั้นได้” อภินันท์ โพชยานนท์

ให้สัมภาษณ์ 17 ตุลาคม 2561 รายการ ข่าววันใหม่ ช่อง 33

SECOND HAND DIALOGUE bangkok citycity gallery

second hand dialogue
bangkok citycity gallery

นิทรรศการ second hand dialogue โดย
นพพล อารังรัตนฤทธิ์ ศิลปินสนใจเกี่ยวกับทสนทนา
ธรรมดาทั่วไปที่พบเจอในชีวิตประจำวัน จึงได้แปลง
แกลเลอรีเป็นศูนย์รับบริจาคบทสนทนา เพื่อบรรจุคลัง
บทสนทนาเหล่านี้เอาไว้ โดยบทสนทนาที่ถูกรับบริจาค
จะถูกถ่ายทอดผ่านเสียงตามสาย และจอโปรเจกเตอร์
นิทรรศการศิลปะนี้อาจไม่ได้แสดงออกมาในรูปแบบ
ของชิ้นงาน ทว่าสิ่งที่ผู้ชมจะได้รับกลับคือ
ประสบการณ์การเข้ามามีส่วนร่วมกับบทสนทนาเหล่านี้
อาจจะสนุก เศร้า หรือหตหุใจไปพร้อมๆ กับบทสนทนา
ที่ได้รับบริจาคเข้ามา

ดิฉันเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ second hand
dialogue contribution center & archive
ในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ถอดเทป (ถอดบทสนทนา)
ซึ่งในแต่ละวันดิฉันต้องถ่ายทอดบทสนทนาในรูปแบบ
ของเสียงให้ออกในรูปแบบของตัวอักษร ซึ่งดิฉันต้อง
มีความแม่นยำในการเขียนที่ถูกต้อง ควบคุมการถอด
ในลักษณะของ performance นี้ ให้ผู้ชมที่เข้ามา สนุก
และเข้าใจในสิ่งที่คู่สนทนาพูดคุยกันให้ได้มากที่สุด
นอกจากนี้ดิฉันต้องมีสมาธิ และควบคุมความตื่น ตื่น
ในสถานการณ์ที่กดดันให้ได้ อย่างในบางจังหวะที่ผู้ชม
เข้ามาจำนวนมาก หรือเจอบทสนทนาที่ไม่เหมาะสม
คำบางคำที่เขียนไม่ถูกต้อง กล่าวได้ว่าเป็นการทำงานที่
ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้ได้ดีที่สุด เพื่อที่จะให้ผู้ชม
และเจ้าของบทสนทนาได้รับประสบการณ์ และบันทึก
บทสนทนาของตัวเองเอาไว้ให้ตรงกับจังหวะของการสนทนา
ให้มากที่สุด

SILPAWIJARN

the articles of art history students in Art criticism class, Photography and theory of photography class, Faculty of Archaeology, Silpakorn University.

ตัวอย่างงานเขียนบางส่วนที่ได้ถูกเลือกให้ลงใน Blog วิชาการ ในรายวิชาศิลปะวิจารณ์ โดยในการเรียนวิชานี้ นักศึกษาทุกคนจะต้องเขียนงานวิจารณ์ส่งในทุกๆ สัปดาห์ จากการไปชมนิทรรศการศิลปะ จากการฟังสัมมนาวิชาการ ภาพยนตร์ วรรณกรรม ทฤษฎี หรือตามโจทย์ที่อาจารย์ตั้งไว้

Landscape and a Man Who Eats the Sun

จากการไปชมนิทรรศการ Landscape and a Man Who Eats the Sun...

[Continue Reading →](#)

🕒 พฤศจิกายน 24, 2017 🗨️ 0

จากการไปชมนิทรรศการ *Landscape and a Man Who Eats the Sun* ของ ชัย ศิริ จัดขึ้นที่ VER Gallery จัดขึ้นระหว่างวันที่ 22 ตุลาคม - 2 ธันวาคม 2560

"(...)ชัย ศิริบอกว่าเพราะความร้อนจะทำให้งานมีเสน่ห์ขึ้น (ความร้อนในความหมายของเขาคือการได้ทำงานที่ท้าทาย) ทิวทัศน์ในที่นี้ได้เล่าเรื่องทิวทัศน์ส่วนตัวของเขาไปพร้อม ๆ กับทิวทัศน์ของสังคมที่ตัวเขาได้เข้าไปมีส่วนร่วม รสชาติของดวงอาทิตย์ที่เขาได้ลิ้มลองอาจจะเป็นรสชาติอันขมขื่น เห็นได้ว่าทิวทัศน์ไม่ปรากฏแสงจ้าของดวงอาทิตย์เลย หน้าที่ของดวงอาทิตย์ไม่ได้แสดงออกมาอย่างเต็มที่เหมือนตัวเรามากจะกัดกินความเศร้าเอาไว้อยู่ในอาการกลืนไม่เข้าคายไม่ออก ดวงอาทิตย์ได้ถูกกินไปแล้ว"

- ชนากานต์ พูลเจริญ

Acti

PAUSE (A reflection on disarray)

นิทรรศการของ ว...

[Continue Reading →](#)

🕒 ตุลาคม 12, 2017 🗨️ 0

"(...)แม้แนวคิดของงานจะเป็นการบอกเล่าการตั้งรับหรือจัดการกับอารมณ์ของแต่ละคนขณะโดนโคลนสาด แต่งานกลับให้ความรู้สึกถึงการวางแผนและเตรียมการเป็นอย่างดี คือสองสภาวะกับการรับรู้ว่าจะกระทำและโดนกระทำ ต่างฝ่ายต่างก็รู้หน้าที่ของตัวเอง งานที่ออกมา ก็เป็นการตระเตรียมด้วยกันทั้งสองฝ่าย กล่าวคือตัวแบบไม่ได้อยู่ในสภาวะของการ 'ตั้งรับ' แต่เป็นการ 'ตระเตรียมการตั้งรับ' ต่างหาก ในบางภาพถ่ายเห็นได้ชัดว่าบุคคลที่ถูกกระทำได้เตรียมท่าทางในลักษณะการโพสต์ท่าที่จงใจ ท่วงท่าที่สวยงาม ราวกับว่ากำลังถ่ายภาพแฟชั่น หน้าตาที่แสดงออกมาไม่ได้อยู่บนความวิตกกังวลอะไรจะขัดแย้งกับคำโปรยก่อนเข้างาน คือ เป็นความตระหนักที่กำลังจลจลอยู่กับสถานการณ์เดียวในเวลาอันสั้น ดังนั้นแล้วความรู้สึก ณ ขณะนั้นคงไม่มีอะไรต้องกังวลเลยนอกเหนือเสียจากการจัดวางร่างกายด้วยท่าที่พร้อมรับ ไม่ได้มีสภาวะของความขมขื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง(...)"

- ชนากานต์ พูลเจริญ

Act
Go t